

[Thoft]

med hr. Bernhard Baunsgaard, og hver eneste gang dette folketing har gjort det mindste forsøg på at få skovlen bare den mindste smule under efterretningstjenesterne – det forsøgte man i 1972, da var det socialdemokratiet, der kom med et forslag om et parlamentarisk udvalg, det forsøgte man i 1976-77, da var det SF, der kom med et forslag – hver eneste gang er det strandet på de radikale, som enten har ment, at det ikke var godt nok, eller har ønsket, at det skulle være endnu bedre.

Det radikale venstre er da i denne sag utrolig hyklerisk. Når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at han troede, at forslaget fra SF var et udtryk for, at SF ønskede politisk registrering og fotoregistrering af demonstranter osv., så må jeg altså tage til genmæle, hr. Bernhard Baunsgaard. Det er naturligvis ikke SFs holdning, det ved hr. Bernhard Baunsgaard godt fra den offentlige debat, fra SFs holdning i retsudvalget osv.

Men en kendsgerning er det jo, at politiet faktisk fotoregistrerer faglige demonstrationer. Jeg ved godt, at det er til de enkelte politifolks private fotoalbum, det har vi jo fået at vide i svar fra justitsministeren i adskillige tilfælde. Men sådan er det jo, hr. Bernhard Baunsgaard.

Derfor må vi have disse ting på bordet; så kan vi tage en offentlig debat om det, og så kan vi se, om der er flertal for, at tingene foregår på den måde.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun minde om, før hr. Thoft tager den helt store tur, at Wambergudvalget er indført efter radikalt krav og på radikalt forslag i sin tid.

Jeg gentager, at efterretningsvæsenet specielt vendt mod danske borgere er en uting, og så kan jeg kun sige, det glæder mig, at hr. Thoft ikke kan lide efterretningsvæsenet. Det svarer godt til tidligere optræden fra SFs side her i salen, men så må jeg sige, at hr. Thoft har været helt utrolig uheldig, da han forsøgte at begrunde dette forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg må sige, jeg forstår godt hr. Thofts store tur. Den var fuldt berettiget, synes jeg, fuldt berettiget.

Man kan ikke stå her på talerstolen og gå imod forslaget som helhed og sige nej til det og så samtidig sige, at efterretningstjenesten er en uting. Siger man, at efterretningstjenesten er en uting, så er det det samme som at sige, at de mennesker, der arbejder i efterretningstjenesten, laver, jeg havde nær sagt samfundsskadeligt arbejde.

Hvad i alverden mener hr. Bernhard Baunsgaard med, at efterretningstjenesten er en uting? Må efterretningstjenesten ikke overvåge danske statsborgere, hvis de er under mistanke for spionage? Det er jo det, der er tale om i SFs forslag. Man ønsker rapportering. Det kan man være uenig i, men man kan da ikke sige, at efterretningstjenesten er en uting, og at danske statsborgere ikke må overvåges. Naturligvis må de det, hvis der er grund til det, hvis der er mistanke mod dem, det er da klart.

Jeg vil gerne have, om hr. Bernhard Baunsgaard vil bekræfte eller afkræfte, at han med det, han sagde, mener, at det arbejde, der laves i politiets og forsvarets efterretningstjeneste, som vi jo kan være kritiske over for, er et arbejde, som hr. Bernhard Baunsgaard helst ville undvære.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu vil jeg også godt vide, hvad hr. Bernhard Baunsgaard egentlig mener. Skal vi afskaffe de efterretningsvæsener? Er det i virkeligheden det, hr. Baunsgaard foreslår? Så synes jeg, han skulle foreslå det. Så kunne man tage en diskussion om, hvorvidt vi skal have nogle efterretningsvæsener i det hele taget eller ej.

Vi er gået ud fra, at Danmark er i en sådan situation, at en form for efterretningsvirksomhed må vi have. Jeg ønsker det heller ikke. Jeg ville også gerne leve i et samfund, hvor det ikke var nødvendigt, men det har været vores udgangspunkt, at sådan er det. Men det ville da være interessant, om det er det, hr. Bernhard Baunsgaard foreslår, for så skal vi til at diskutere på et andet grundlag.

Når hr. Bernhard Baunsgaard opholder sig så meget ved overvågningen af personer, organisationer osv., så vil jeg godt sige, at vi jo